

Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul

Cuviosul Daniil Sihastrul este unul dintre cei mai mari sfinți pe care i-a odrăslit pământul Moldovei, mare dascăl al pustiei, povătuitor al călugărilor, sfătuitor și duhovnic al Sfântului Voievod Ștefan cel Mare.

Acest sfânt al neamului nostru s-a născut într-o familie de oameni modești din împrejurimile Rădăuțiului, la începutul secolului al XV-lea, primind la botez numele Dumitru. La șaisprezece ani s-a călugărit la Mănăstirea Sfântul Nicolae („Bogdana”), primind numele de monah David. După câțiva ani de aspră nevoință s-a învrednicit de harul preoției, retrăgându-se la Mănăstirea Sfântul Lavrentie din Vicovu de Sus. Apoi, chemat de Duhul Sfânt la viața pustnicească, a fost făcut schimonah, cu numele de Daniil, înainte de anul 1450. S-a nevoit singur cu post și multă rugăciune, răbdând ispitele vieții pustnicești, mai întâi prin codrii din preajma Mănăstirilor Neamț și Secu, apoi pe valea pârâului Putna unde și-a săpat într-o stâncă o mică chilie.

După sfințirea Mănăstirii Putna (1470), Cuviosul Daniil s-a retras în preajma Mănăstirii Voroneț unde, săpându-și chilie în piatră sub Stâncă Șoimului, a petrecut încă 20 de ani în ascultare de poruncile lui Dumnezeu, formând numeroși ucenici și făcând multe minuni de vindecare.

Ajungând la o viață de sfințenie, după vârsta de 90 de ani, marele sihastru al Moldovei și-a dat sufletul în brațele lui Hristos, la sfârșitul secolului al XV-lea (1496). A fost plâns mult și îngropat în pronaosul bisericii din Voroneț de ucenicii săi, împreună cu mulțimea

de oameni care-l îndrăgea, mitropolitul țării și însuși Voievodul Ștefan cel Mare. Pe mormântul lui s-a pus inscripția: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil”.

După moartea lui, văzând credincioșii că se fac minuni și vindecări de boli la moaștele cuviosului, l-au trecut în ceata sfinților, numindu-l Sfântul Stareț Daniil, Sfântul Daniil Sihastrul sau, mai ales, Preacuviosul de Dumnezeu rugătorul Parintele nostru Daniil cel Nou, pomenindu-l în rândul fericților ctitori, întrucât se știe că biserica Mănăstirii Voroneț a fost zidită de Ștefan cel Mare la îndemnul său. Pomenirea Cuviosului Daniil s-a făcut secole de-a rândul la 23 aprilie, sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe care este și hramul Mănăstirii Voroneț.

La începutul secolului al XVII-lea, evlavia credincioșilor a îndemnat pe călugării mănăstirii să scoată din mormânt moaștele făcătoare de minuni și să le așeze în biserică, într-un sicriu frumos împodobit, pentru închinare, pe care le-a sărutat însuși Mitropolitul Dosoftei. Vestea minunilor lui ajunsese până la Kiev, în Polonia, în Transilvania și în Sfântul Munte Athos, de unde veneau foarte mulți credincioși să i se închine și toți îl numeau „Sfântul Daniil cel Nou, făcătorul de minuni”.

În anul 1719, preotul Ghedeon, starețul Mănăstirii Voroneț, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil, ferecat în argint, unde se păstrează și acum. În 1775, când Moldova de Nord a ajuns sub ocupație austriacă, moaștele Sfântului au fost așezate din nou în mormântul său, unde se odihnesc și astăzi. Din 1992, cu prilejul canonizării lui oficiale s-a hotărât a fi sărbătorit în fiecare an la data de 18 decembrie.

*Alexandru Semeniuc,
cl. a VII-a, Țibeni*

Chilia Sfântului
Daniil Sihastrul, Putna

